

[Gade]

Jeg synes også, jeg kunne mærke det i hr. Kofod-Svendsens tankegang, og desværre bekræftede regeringen ved udenrigsministeren, at det er den danske regerings politik, at Spanien skal betale for at få lov til at komme ind i EF ved at oprette diplomatiske forbindelser med Israel. Hvad er det da for noget? Har I ikke lige stået og fortalt os, at det er et frit samarbejde, hvor landene får lov til selv at bestemme, at indgå i et samvirke? Har den danske regering så virkelig stillet sig op og sagt til Spanien: vi ratificerer ikke jeres optagelse, hvis ikke I optager diplomatiske forbindelser med Israel? Jeg vil egentlig gerne have udenrigsministeren til at bekræfte én gang til, at det er den danske regerings officielle politik, at man ikke vil have Spanien ind, medmindre de anerkender staten Israel. I så tilfælde synes jeg nok, at diskussionen om den frihed og åbenhed, der ligger i EF-samarbejdet, bliver sat lidt i relief.

Hr. Niels Helveg Petersen havde nogle vanskeligheder i forbindelse med, at vi ikke ville hindre andre; det kunne han ikke rigtig forstå tankegangen i. Jo, tankegangen er den, at vi tager vores stemmer alvorligt. Vi har jo 21 stemmer her; det er ret mange, og der kunne jo have foreligget en situation, hvor hr. Niels Helveg Petersen ikke på samme måde som nu kunne sige, at det var ligegyldigt, hvordan vi stemte, fordi der altså var et stort flertal. Derfor synes vi, at vores afstemning skal være i overensstemmelse med det, som er vores hovedsynspunkt: når disse lande selv vil og et flertal i deres befolkninger ikke blot har manifesteret det gennem deres parlamenter, men også klart udenfor, så skal det ikke være SF, der hindrer det.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil bare for god ordens skyld præcisere over for hr. Albrechtsen, at det, som jeg refererede til, var disse landes egne begrundelser. Det var egentlig ikke en udlægning af, om det beskyttede deres demokrati eller ej, det var en udlægning af den diskussion, der er foregået i disse lande, og som vel ikke mindst mennesker, der i Spanien har socialistiske synspunkter, har gjort meget ud af og har arbejdet meget med, og som må være en væsentlig begrundelse for medlemskabet af EF netop for dem.

Albrechtsen (VS):

Nu er man åbenbart dogmatiker, hvis man i denne sag har det fundamentalt modsatte grundsynspunkt af det, udenrigsministeren har, men så kan vi jo stå og beskyldte hinanden for at være dogmatikere.

Men udenrigsministeren har i hvert fald ret i, at vi i VS på dette punkt ikke har ændret noget som helst i vores grundopfattelse. Og siden debatten i sin tid om Grækenlands optagelse synes jeg faktisk at EF er blevet endnu værre, end det var dengang, så der kan kun være anledning til at stå endnu mere fast på det, som vi sagde dengang.

Der er nogle, der har været inde på specielt de økonomiske fordele og ulemper for Danmark, det vil altså sige for det danske erhvervsliv – jeg tror, det er det, man lægger i det. Det har ikke været inde i overvejelserne hos VS, om der var et plus eller et minus for de danske virksomheder i denne sag; det vil jeg gerne understrege. Her er jeg i og for sig enig med hr. Bjørn Westh: det er ikke det afgørende. Jeg tør heller ikke spørge, om det er et plus eller et minus.

Men det, der derimod er meget afgørende, og som jeg synes er en af de vigtigste ting i den debat, som er blevet rejst, er argumentet med, at det ville blive en garanti for demokratierne. Hvis det argument virkelig havde bærekraft, hvis det virkelig kunne sandsynliggøres, at vi hermed havde skabt en bedre sikkerhed for, at generalerne ikke igen ville tage magten i Spanien og Portugal, så ville det være det argument, som man kunne bruge over for et parti som VS i denne sag; det ville tælle. Men jeg har ikke set skyggen af sandsynliggørelse for dette argument. Det, som vil blive resultatet, er, at industrien vil blive svækket i disse to lande. Forholdene vil blive meget vanskeligere, priserne vil stige og tilpasse sig prisniveauet i resten af Europa. Den sociale ulighed i disse lande vil vokse, fordi de vil blive udkantsområder i et Europa, der fortsat vil være de riges klub, men hvor alle så sandelig ikke vil være rige. Det vil ikke styrke mulighederne for at opretholde et demokrati i de to lande. Tværtimod, det vil styrke de kræfter, som vil ombringe disse unge demokratier.

Så antydede hr. Kent Kirk i sit indlæg, at der på et tidspunkt skulle have været et kommunistisk diktatur i Spanien. Det er jo ikke